

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — Τεύχος 123
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1918

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τοὺς Διδασκάλους

Δραχμαὶ 12.—

Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Δολλάρια 8.—

Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ

Δολλάρια 3.—

Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ

Λίρα Ἀγγλίας 1)2

Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ

Σελίνια 10.—

Δό. Χρ. 12.—

Ἔκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83. ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ," ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἀρχοῦσι ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός. Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ 1918 καὶ ὁ Δημοκρατισμός. — Ὁ Ἀδάμας: Π. Κ. Χατζηδημητρίου. — Συγκοινωνία. — Ἰ. Π. Σταματούλη. — Ἡ Βορεινὴ ἐκστρατεία. — Νέος πυρετὸς χρηματισμοῦ: Δημ. Α. Ζωγράφου. — Ἡ ἐπιστήμη ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Ἰανουάριος 1918. — Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν. — Στήλη ἀνεκδότων: Ν. Σαῦτας. — Ἀπὸ τῆ ζωῆ τοῦ μηνός: Δ. Α. Ζ. — Ολιγόστιχα. — Ἰπουργεῖον Συγκοινωνίας. — Ἀνακοίνωσις τῆς στρατιωτ. ταχυδρ. ὑπηρεσίας. — Ἀνακοινωθὲν Ἰπουργεῖον Περιθάλψεως. — Ἰπουργεῖον Περιθάλψεως. — ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ ἐπιστράτευσις. — Τὸ Κίνημα. — Στὸ Μέτωπον. — Ὁ κ. Γκυγιωμῆ. — Σύνδεσμος ὑπὲρ τοῦ τραυματικῶν τοῦ πολέμου. — Ὁ κ. Παπαναστασίου. — Ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐλαιώνος. — Ὁ κ. Παπαντωνίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1918.

ΤΕΥΧΟΣ 123

ΤΟ 1918 ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ

Γοργὸς διαβάτης στὸ ἀτέλειωτο περπάτημα τοῦ χρόνου τὸ 1918 μᾶς ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί του.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ σοφία του καὶ τὴν νοημοσύνη του καὶ τὴν ἐξυπνάδα του μετεχειρίσθη κάθε τρόπο γιὰ νὰ δεῖξῃ τὴ χαρὰ του γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο.

Παλθώνουν τὰ ὄνειρα τὰ ἀπατηλά, καὶ ἡ ἐλπίδες ἢ ψεύτικες μέσα στὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ φαντάζεται ὅτι μὲ τὸ νέα χρόνο θὰ ἀναλάβουν φωτεινότερες στὸ σπερέωμα τῆς ζωῆς του.

Καὶ γιὰ χάρι αὐτῆς τῆς γλυκαῖς ὀπτασίας ἐορταστικά, χαρούμενα πανηγυρίζει τῆς χρονιάτικες ἡμέρες ποῦ συναντᾷ στὸ ἀκούραστο πέρασμα τοῦ χρόνου. Ξεχνᾷ ὅτι κάθε βῆμά του εἶνε καὶ ἕνας χαμὸς παντοτεινός, μὴ σταθερῆ ἐξέταμισις ἀπὸ τῆς πολλῆς καὶ λίγης σταγόνες ποῦ σκορπισμένες γύρω του ἀποτελοῦν τὴν ζωὴ του.

Εὐτυχισμένοι ἐκείνοι ποῦ ἔχουν ἀφορμὲς νὰ μὴ θυμοῦνται. Ἡ λήθη καὶ ἡ γαλήνη εἶνε ἀπὸ τῆς πύθονατος εὐμορφίης τῆς ζωῆς καὶ χαρὰ σ' ἐκείνους ποῦ μποροῦν νὰ περνοῦν τὴ ζωὴ τους ξεχνώντας μέσα στῆς μεγαλοπρεπεῖς στιγμῆς τῆς σιωπῆς.

Ἀυστυχῶς ἡ σκέψις αὐτῆς δὲν βρίσκουν ἐφαρμογὴ ἔχει ἔπου ἡ δίνη τῆς ἀνθρωπίνης τρέλλας σκορπίζει ἄλλων τῶν εἰδῶν τοὺς θανάτους.

Ἀπέραντες ἐκτάσεις σκεπασμένες ἀπὸ ἄπειρα ἀνθρώπινο ὕλικό γίνονται μάρτυρες τῆς πύθονατος ὀδύνης, τῆς πύθονατος σκληρῆς καταστροφῆς.

**

Τὸ 1918 προβάλλει πύθονατος συγκεχυμένο, πύθονατος ἀναθόριστο, πύθονατος βουδὸ καὶ ἀμίλητο στῆς ἀνθρώπινες ἀπορίεις.

Χρειάζεται ἄρα γε μαντικὴ δύναμι γιὰ νὰ νοιώσῃ κανεὶς ὅτι καὶ ὁ καινούργιος χρόνος θὰ περάσῃ μὲ ἀγωνία καὶ λαχτάρα; Ὅτι θὰ κάμῃ τὸ γυρὸ του, θὰ συμπληρώσῃ τὴν τροχιά του, χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὸ εἰρηνικὸ φῶς ποῦ ὀνειρεύεται ὁ κόσμος; Ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρη δύναμι γιὰ νὰ σταθῇ ὁ νοῦς στὰ ματωμένα βουδὰ, ποῦ σὰν γίγαντες ἀκατάβλητοι κρατοῦν τὴν

ἀνθρωπότητα δεμένη σφιχτὰ στῆς ἀπόκρημες κορφές τους;

Ποῖς θὰ εἶνε ὁ λυτρωτής; Ποῖς θὰ παλαίψῃ καὶ θὰ νικήσῃ τὰ ἀνήμερα αὐτὰ θηρία;

Ποῖς θὰ κόψῃ τὰ μυτερὰ νόχια, ἴσα μὲ τὸ αἷμα, τοῦ γερακιού, ποῦ ἀρπακτικὰ ζητάει τὸ κόσμον ὀλόκληρο;

Τὸ 1918 μὲ ποῖα ἐφόδια, μὲ ποῖα ὀρμὴ ζυγώνει στὸ στοῖθος;

Ἐρχεται παλαιστής δυνατός, ἄντρας ἴσα μὲ 'κεῖ ἀπάνω, ἄντρακλας σωστός, ἢ βρέφος ἀρρωστιάριο καὶ φοβισμένο;

Ποῖς θὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀλήθειας, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πνίξῃ τὸ βρυγμὸ τοῦ μίσους καὶ τῆς καταφρόνιας;

Ποῖς θὰ στηρίξῃ ἀσάλευτα τὸ κοντάρι τῆς παγκοσμίας ἐλευθερίας, τῆ στιγμῆ ποῦ ἐλλοχεύει ὁ ἐχθρὸς γιὰ νὰ μπῆξῃ τὸ μαχαίρι τῆς τυραννίας;

Ποῖς θαρρετός θὰ φωνάξῃ ὅτι ἔχει τὴν δύναμι νὰ σπάσῃ τὸ κεφάλι τοῦ λυσσασμένου σκύλου ποῦ θέλει νὰ δαγκάσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη γιὰ νὰ τὴν δῇ ἀρρωστιάρα, κίτρινασμένη, πεσμένη στὰ γόνατά του;

Ποῖς θὰ εἶνε ὁ λυτρωτής;

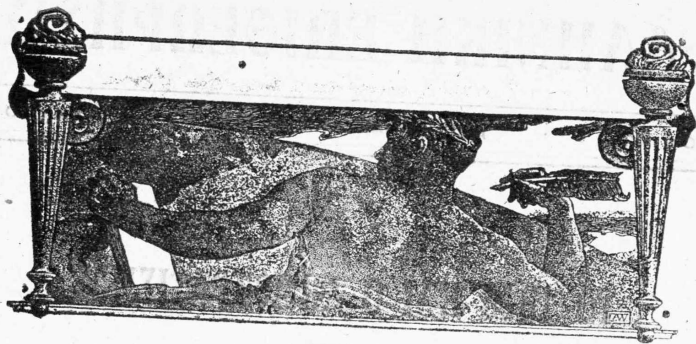
Ποῖς θὰ σταματήσῃ τὸ μακελιό, τὴν ἀτέλειωτὴν ἀνθρωποθυσία;

Ποῖς θὰ κολήσῃ αἰμόφυρτο, ἀκέφαλο, ἀσπαῖρον τὸ μεγαθήριον τῆς κοσμοκρατορίας;

Ὁ Δημοκρατισμός ποῦ στέλλει ἀπὸ τὰ μακροσμένα πελάγη τὴν ἰαχὴ τοῦ θριάμβου ἀσθενικός στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ φθάσῃ ὀρμητικὸς καὶ ἀκράτητος στὸ τέλος.

Ὁ Δημοκρατισμός ποῦ φέρνει ἐνωμένους τοὺς εὐγενεστέρους λαοὺς γιὰ τὴν εὐγενεστέρα καὶ ὑψηλότερα ἰδέα ἀπ' ὅσες ὡς τώρα συνεκίνησαν στὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ Δημοκρατισμός μέσα στὸν ὀποῖον λάμπουν τὰ ὠραιότερα ἀστέρια τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ τὴν ὑπέροχη Ἀμερικὴ ἕως τὴν ἔνδοξη, τὴν μικρὰ, ἀλλὰ ὑπερόχου ψυχῆς Ἑλλάδα μας...

Ὁ Δημοκρατισμός ὁ ὀποῖος ἂν δὲν σηκωθῇ ἐπιβλητικὸς, νικηφόρος στὸ 1918, δὲν θὰ κουρασθῇ νὰ περιμένῃ τὴ Νίχη καὶ στὸ 1919 καὶ στὸ 1920 ἀκόμη.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Ο ΑΔΑΜΑΣ (1)

‘Ο αδάμας εινε το σκληρότατο και πολυτιμώτατο των ορυκτων. Φαινεται, οτι εξετιμήθη από της άπωτάτης αρχαιότητας εις τας Ινδίας, ενθα εχρησμευεν εις την διακόσμησιν των μυστηριωδων ναων των.

‘Όταν οι Άγγλοι απέκτησαν το Πενδχιάδ, συναπεκόμισαν μετά των άλλων λαθρων και ένα θησαύριον αδάμαντα, τον περιφημον Kok-i-Noor (‘Αστέρα του φωτός), οστις ανήκει εις τον βασιλέα της Λαχώρας. Η παράδοσις αναφέρει, οτι ο αδάμας ουτος ήτο κτήμα του Κάμα, βασιλέως της Άγκυ, 3000 ετη π. Χ. ‘Ωστε εκτοτε οι άνθρωποι εθαύμαζον τους λίθους τούτους, οστινες φαινονται, ως να περικλείωσιν εν εκυτοις αστέρα. Άλλως τε ή ιερά των Ινδων φιλοσοφία αναφέρει επανειλημμένως τους εξορυσσομένους θησαυρούς εκ των μεταλλειων του Ρανταπαλί, ων το εμπόριον επλούτιζε την Γολκόνδη. Διότι ή Γολκόνδη δέν ήτο μεταλλειον άλλ’ εμπορικόν κέντρον των αδάμαντων.

Οι Έλληνες επίσης εγνώριζον τον αδάμαντα παλαιόθεν, ως άλλως τε εμφάνεται εκ της ονομασίας του. ‘Ο ‘Ησιόδος λέγει, οτι ή περιεφιλία του ‘Ηρακλέους ήν ες αδάμαντος, ο δε Αισχύλος διςχυρίζεται οτι αι λύσεις του Προμηθέως εσφυρηλατήθησαν δι’ αδάμαντος. Φαίνεται όμως, οτι πρώτος ο Θεόφραστος μετεχειρήσθη τον όρον «αδάμας», ον και παρέλαδον, κατά το μάλλον και ήττον τροποποιημένον, άσπανι αι ευρωπαϊκά γλώσσαι.

‘Όπως και διά τους άλλους πολυτιμους λίθους οι αρχαιοι απέδιδον καλώς ή κακώς ιδιότητες, ουτος και διά τον αδάμαντα εφρόνου, ως λέγει ο Πλίνιος, οτι ειχε την έκτακτον ιδιότητα να συμπιλιώνη τους δυσήρεστημένους ή διεξευγμένους συζύγους. Νομιζομεν,

οτι ή έκτακτος αύτη «ιδιότης» του αδάμαντος παραμένει και σήμερα ακόμη, διότι εν κόσμημα αδάμαντοποίηκτον συγκινει την ευλοπίτην γυναικίαν φύσιν, και πολλάκις την οφει εις συγγνώμη και συμπιλιώσιν ακόμη και με τους άδικουότας αυτήν.

Μέχρι της εποχής της ‘Αναγενήσεως ένομιζέτο, οτι ο αδάμας εγεννάτο επί των διαφόρων όρων εκ της ούρανιου δρόσου. ‘Ως προς την χημικήν δ’ αυτού σύστασιν υπήρχον ποικίλαι γνώμαι μεταξύ των χημικών και άλχημιστών. Πρώτος ο Νεύτων έθεδαλώσεν ή μάλλον υπόπτευσεν, οτι ο αδάμας εινε καύσιμος, άλλ’ ή γνώμη του μεγάλου τούτου άνδρός ήμφισθητήγη επί μακρόν χρόνον. Ειναι άκαδοημικοί τιμες εξέθηκαν τον αδάμαντα εις την επήρειαν των ήλιακων ακτίνων, συγκεντρωθεισων διά μεγάλου κατοπτρου και παρατήρησαν, οτι ήλαττοτο κατ’ εγκον και εξηφανίζετο χωρίς να καταλίπη γην. ‘Αλλά και παλιν αι γνώμαι εδιχάσθησαν και το ζήτημα έμεινε μετέωρον μέχρι του 1772, οτε ο Λαβουαζιέ, ο δημιουργός της επιστήμης της Χημείας, απέδειξεν οτι ή καύσις του αδάμαντος εν τή καθαρή ζυγνώμω παρείχε τούτον άνθρακινόν αγυρόριτην, εσον ίση ποσότητα άνθρακος. Το δε 1826 ή επίσημος επιστήμη άνεγνώριζε τέλος, οτι ο αδάμας εινε καθαρός άνθραξ κρυσταλλομένος (2).

‘Όσον δ’ άφορά το χρώμα του αδάμαντος εινε ποικίλον. Ουχ ήττον ζμως οι άχροοι ειναι οι μάλλον εκτιμώμενοι, κεκτημένοι μεγιστη διαθλαστικής δύναμει. Οι κραιοι εινε σπανιώτατοι και εκ τούτου λίαν περιζήτητοι, συγγέονται όμως ευκόλως με τον ασφαιρον, εδν δέν επιστήσωμεν την προσοχήν μας εις την απεράμιλλον αήγλην των. Οι πράσινοι εινε ραβδωτοι και έχουσι μεγάλην αναλογίαν με τους ά-

(2) Κρυσταλλοται κατά το κωνικόν σύστημα, ήμιοδρικόως κατά τετραέδρα. Συνήθως οι κρυσταλλοι κέκνηται καμπύλων εδρών, ομοιάζοντες προς σφαίρας.

χάτας. Οι ροδόχροοι εινε οι μάλλον περιζήτητοι ενεκα της σπάνειος των. Οι κίτρινοι εινε κοινοτατοι και συνεπώς οι μάλλον ευωαιοι. Ειναι έχομεν τους φαίδροους και τους άμόρφους μέλανες ή carbonado.

‘Η χώρα του αδάμαντος εινε από του 1868 ή Νότιος ‘Αφρική. Μέχρι δε της ανακάλυψεως των αδάμαντωρυγιων της Βραζιλίας, εν έτει 1725, ήταν αι Ινδία, αιτινες επρομήθευον τά εμπορικά κέντρα του πολυτελους τούτου λίθου. Τά κοιτάσματα όμως της εκτεταμένης ταύτης ασιατικής χερσονήσου εξηγλήθησαν σχεδόν. Εύρισκον εισέτι εις την μεγάλην νήσον του αρχιπελάγους της Σόνδης, την Βόρνεο και εις την Νότιον Νέαν Ουάλλαν. ‘Επίσης δε και τά μεταλλοφόρα Ουράλια συνεσφέρουν εις το εμπόριον των σελαγιζόντων τούτων ορυκτων. Τά κυριότερα δε εμπορικά κέντρα ειναι οι Παρίσιοι, τό Λονδίον και τό ‘Αμστερνταμ, ενθα πολυονται ετησίως αδάμαντες αξίας 100 περίπου εκατομμυρίων.

Οι κρυσταλλοι του αδάμαντος εύρισκονται συνήθως εντός ψαθυρων στρωμάτων ποταμοχώστων χωρών, εινε δε ως επί το πολύ τραχείς και εστρογγυλωμένοι. ‘Εν Βραζιλία δε εύρισκονται εντός πετρώματός τους, ιτακολουμίτου καλουμένου. Καίτοι όμως ή μάθησις αύτη συνεκτικότης των χρυσόφορων στρωμων παρέχει ευκόλιαν εις την έσκαφήν, εν τούτοις αι καταπτώσεις εγκων παρέχουσι μεγάλας δυσχερείας εις την εκμετάλλευσιν αυτών.

‘Όταν παρουσιάζονται εντός ποταμιών άμμων, ως εν Βραζιλία, αναμένουσι, διά την εξαγωγήν του αδάμαντος, την εγρήν εποχήν ή άλλάσσουον την διεύθυνσιν της ροής του ρεώματος. Οι άδαμαντοφόροι άμμοι, άφοι κατ’ αρχάς έσκαφώσιν, αποκαθαίρονται της λίθος δι’ επιχύσεως ύδατος. Ειναι ριπτονται εντός κάδων, εν οις εκσφενδονίζεται ύδωρ υπό πίεσιν, δι’ ου εκδιώκονται τά ελαφρότερα υλικά. Τά υπολειφθέντα μεταφέρονται εντός ζυλίων σαφίλων, αινω τίθενται εις ταχύτατην περιστροφικήν κίνησιν. Οι αδάμαντες βαρύτεροι όντες—ειδικόν βάρος 3,5 περίπου—μένουσιν εις το βάθος.

Τά εν τη «κυανή γή» τό ‘Ακρωτιριον ορυχεία ειναι παμειγμήτωσι βιομηχανικά εκμεταλλεόμενα. ‘Η ελαχιστη έκτασιν του λατομειου γή εκτίθεται επί εβρών εκτάσεως (floors), επ’ ων σήπεται εκ των διαδοχικών επιδωρασεων του ήλιου και της βροχής, αιτινες μεταβάλλουσιν αυτήν εις κόνιν.

Τά πεδία ταύτα, επ’ ων υπνώττουσιν οι τίμιοι ουτοι λίθοι, όμοιοι προς πολύτιμον σποράν, όργάνονται, αρδουονται, ως άν ο άνθρωπος να εκαλλίηγει γην επαγγέλαις πλουσίων καρπών. Τέλος φέρεται επί των πεδιων τούτων, των floors, μία ένωμοσία αθηόπων, οστινες τρίβουσι, δια των ακαθάρτων χειρών των, την κόνιν, ικανοποιούμενη διά φιλοδωρημάτος δάκρυς άνεύρωσιν εν των σελαγιζόντων τούτων «σπερμάτων».

Μετά την πρώτην ταύτην διαλογήν ή κυανή γή ριπτεται εντός μακρών κυλίνδρων, ων αι παρεαι ειναι διάτρυτοι, δι’ ων κοσκινίζετα αι. Πίπτουσι δε ταύτα, κατ’ ευθείαν, εντός πεπλατυσμένων λεκανών, εν οις περιστρέφονται πτερωτοι τροχοι, οστινες φέρουσι τους μέν αδάμαντας εις την περιφέρειαν, την δε λήν αφήνουσιν εις το κέντρον. Συνεχώς δ’ επιχύουσιν ύδατος έπισπεύδει τον καθαρισμόν. ‘Η εργασία

αύτη τερματίζεται διά διαλογής, διά των χειρών, τρίς επαναλαμβανόμενην.

‘Η λάμψις του αδάμαντος εξαρτάται εκ της επεξεργασίας αυτου. ‘Η τέγνη, δι’ ής δίδεται εις τους αδάμαντας σχήμα πολυέδρου, ήν άγνωστος τοις αρχαιοις, οι οποιοι μετεχειρίζοντο αυτούς άκατεργάστους, δίδου επί πολλόν χρόνον εδέσποσεν ή πρόληψις του Πλινίου, οτι ο αδάμας εινε λίθος αδάμαντος, δηλαδή ανεπίδεδτος επεξεργασίας. ‘Η επεξεργασία του αδάμαντος άνεκαλύφη περι τά τέλη του ΙΕ’ αιώνος υπό του εκ της πόλεως Βρόγης του Βελγίου Louis de Berghem. Τότε εγίνετο γνωστόν, οτι διά της επ’ αλλήλοις προστριβής δύο αδάμαντων ουτοι τρίβονται εις κόνιν.

‘Ο αδάμας καθαίρεται και αι επ’ αυτου πλευραι των πολυέδρων σχηματίζονται διά προστριβής επί ταχέως περιστρεφόμενου χαλυβδίνου τροχου, χρομιένου δι’ ελαίου μειγμένου μετ’ αδάμαντινης κόνεος. ‘Εν τή εργασία ταύτη, ο κατεργαζόμενος τον αδάμαντα συγκρατει αυτόν επί του τροχου προσηλωμένον επί της άκρας μεταλλίνου ραβδίου δι’ ισχυράς κολλητικής ούσις, κασσιτέρο ή άλλης. Οι αδάμαντες, οσοι δέν εινε δυνατοί να καθαρισθώσι και προσλάβουσι πολυέδρον σχήμα, μεταβάλλονται εις κόνιν, ή οποία χρησιμεύει διά την κατεργασίαν και άλλων πολυτίμων λίθων.

‘Η επεξεργασία συνίσταται εις τό να δοθη το μέγιστον της λάμψεως με την ελαχίστην απώλειαν της πολυτιμωυ ταύτης ύλης. Παρουσιάζονται υπό δύο κυρίως μορφάς: ειναι brilliant, εταν ο φωσικός λίθος έχει ικανόν πάχος και εις roses, εταν εινε πεπλατυσμένα. Τά άνωτερον μέρος του brilliant περιλαμβάνον μίαν οκταγωνικήν τράπεζαν και 32 εδρας—8 ρόμβους και 24 τρίγωνα—αποτελει το «στάμμα». Το κατώτερον μέρος εινε εσχηματισμένον ες 24 τριγωνικών εδρών, κεκομημένον υπό τισαύτην γωνίαν, ώστε αι φωτειναι ακτίνες, διαθλώμεναι, να εξερχωνται εις το άνω μέρος του λίθου. ‘Εν ταις roses το κατώτερον μέρος εινε πεπλατυσμένον, τό δ’ άνωτερον αποτελείται εκ τριγωνικών εδρών.

‘Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ άπομιμήτσεις και τεχνητής αναπαράγωγής του αδάμαντος: διότι ή μέν αναπαράγωγη βασίζεται επί της γνώσεως της φύσεως των στοιχειων, ατινα απαρτιζουσι σώμα τι, και τον τρόπον, καθ’ ον ή φύσις σχηματίζει τους σελαγιζόντας τούτους λίθους, ή δε άπομιμήσις έδωκε μέχρι τουδε ικανά αποτελέσματα.

Πριν ή εκθέσωμεν μερικά επί της αναπαράγωγής και της άπομιμήσεως, έδον τά ειπωμένα τινα επί των ουσιαδων ιδιοτήτων των πολυτίμων λίθων.

Αι κυριότεραι ιδιότητες των πολυτίμων λίθων εινε: 1ον) Μεγάλη ένδειξις διαθλάσεως (1). 2ον) Μεγάλη διάρκεια.

‘Όσον περισσότερον εινε ύφομένη ή ένδειξις διαθλάσεως, τούση ή γωνία της ανακλάσεως εινε μικρά και συνεπώς τούση περισσότερος εινε και ο αριθμός των ανακλωμένων φωτεινών ακτίνων. ‘Η ιδιότης αύτη της ανακλάσεως του φωτός εν μεγάλη ποσότητι δίδει

(1) ‘Ο λόγος των ήμιτόνων των γωνιών της προπτώσεως και της διαθλάσεως.

(1) Adamas Plin. Diamond. Demant. Diamant. Adamas puctum Papidis, prectiosor auro. Έκλήθη αδάμας, ως μη διαμαρτιούμενος, ‘Χριστού δέ ορος διά πυκνότητα σκληρότητος αν και μελανθέν, άδόμως εκλήθη (Πλ. Τη. Ρ. 59). ‘Αμφιβολον όμως αν ή φράσις αύτη δηλοι τον υν αδάμαντα. ‘Α δ α μ α τ α οι αρχαιοι εκάλουν και τον κάλυβα. (‘Ησιόδ. Θεογ. 161).

την λάμψιν εις τούς λίθους. Η επεξεργασία, ως ήδη είπομεν, έχει ως σκοπόν να υποδομήσῃ τὰς ἀνακλάσεις ταύτας και συνεπώς να ἐπαυξήσῃ τὴν αἰγλήν. Ο ἄδάμας έχει ἐνδείξιν διαθλάσεως 2,42 και ἐκ τούτου ἡ αἰγλή του εἶναι κατὰ πολύ μείζων τῆς ἐκλεκτού ὕαλου, ἧτις κέκτριται μόνον 1,76 ὡς δείκτριν διαθλάσεως.

Η διάρκεια ἐπίσης έχει μείζονα σπουδαιότητα. Ἀπαξ τοῦ λίθου κατεργασθέντος, εἶναι ἀναγκαῖον αἰ πλευραὶ αὐτοῦ νὰ μὴ υποστοῦσι οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ τὰς ἰδιότητες αὐτοῦ. Κατασκευάζουσι ὕαλους μὲ βάσιν μολύβδου, ὧν ἡ ἐνδείξις εἶναι λίαν ὑψωμένη (2,123), οὗχ ἦσαν ἕως μετ' ὀλίγων ἀπόλλυσι τὴν λάμψιν των, ἀμαυρουμένον τὴν πρόσφών των ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ αἵρος (!). Ὑπάρχουσι δύο ὄρυκτὰ ἔχοντα ἐνδείξιν μείζονα ἢ ἴσην τῆς τοῦ ἄδαμαντος, τὸ κιννάβαρι (2,85) και ὁ ἔνθεος ψευδάργυρος (2,37), ἀτινα ἕως δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦσι ὡς κοσμήματα ἕνεκα τῆς μικρᾶς διακειας τῆς λάμψεώς των, ἧτις ὠρητοτάτη οὕσα κατ' ἀρχὰς ἐξαφανίζεται τάχιστα.

Διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ ἄδαμαντος ἔχομεν δύο, ἰδίως, ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ μεγάλου χημικοῦ Moissan και τὴν τοῦ φυσικοῦ W. von Bolton.

Οὗχ ἦσαν ἕως οἱ ὑπὸ τοῦ Moissan ληφθέντες ἄδαμάντες, πρὸ εἰκοσιπενταετίας, στοιχίζουσιν ἐπιπερισσότερον τῶν φυσικῶν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀνθραξ διαλύεται ἐν ὀρισμένῳ ἀριθμῷ μετάλλων. Ὁ σίδηρος, ἰδίως, εἰς τὴν θερμοκρασίαν 3200° ἐν τῇ ἠλεκτρικῇ καμίνῳ, διαλύει ὀκτὸ ἑκατοστὰ τοῦ βάρους του. Ὁ Moissan ἀκόρεσε δι' ἀνθρακος 300 γραμμάρια χυτοσίδηρου, ἄφου πρότερον ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσαν θερμοκρασίαν. Μία ἀπότομος ψοξίς ὤφειλε, διὰ τῆς κρυσταλλώσεως τοῦ ἀνθρακος, νὰ δώσῃ γραφίτην, οὗτινος τὸ εἰδικὸν βάρος εἶναι 2,2, ἧτοι κατώτερον τοῦ ἄδαμαντος. Ὅπως ἕως ὁ γραφίτης και ὁ ἄδάμας γειννιάζουσι ἐν τοῖς

κοιτάσμασιν, ὁ Moissan ἐσκέφθη, ὅτι μία, ὡς εὐόν τε, ἰσχυρωτάτη πῆσις θὰ ἐπιφέρει ἐν τῇ χυτοσίδηρῳ παραγωγῇ κρυσταλλωμένου ἀνθρακος ἐν καταστάσει ἄδαμαντος καὶ ὀχι πλέον γραφίτου. Διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πῆσιν ταύτην, ἐβίθισε τὸν ὄρνον χυτοσίδηρον ἐν ψυχρῷ ὕδατι. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ χυτοσίδηρου ἔστεροποιήθη. Ἄλλ' ὁ χυτοσίδηρος, ἕως τὸ ὕδωρ, αὐξάνει κατ' ἔργον ἕταν στερεοποιεῖται. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς μάζης ἔστεροποιήθη, παρήχθη ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ταύτης μεγίστη πῆσις. Ὅταν δ' ἠνοίχθῃ ἡ μάζα αὕτη εὐρήθησαν μικρότατοι μέλανες ἄδαμάντες, ὧν οἱ μείζονες ἦσαν μόλις τὰ τέσσαρα δέκατα τοῦ χιλιοσμέτρου. Τὸ περιῆνον τοῦτο περῆμα ἐθεδιάσε τὰς ὑποθέσεις, καθ' ἃς ὁ ἄδάμας ἐσχηματίσθη εἰς τὰ πυριγενῆ πετρώματα, τὰ ἐπιφορτισμένα σιδήρῳ και ἀπεψυγμένα κατόπιν φυσικῶν κατακλυσμῶν και ὑπὸ μεγίστην πῆσιν, ἵκανὴν νὰ παρέξῃ τοὺς περιφύμους κρυστάλλους, ἀντὶ τῶν μικροσκοπικῶν τοῦ διαστήρου γάλλου χημικοῦ.

Ἡ τοῦ φυσικοῦ Bolton ἐργασία βασίζεται εἰς τὴν ἰδιότητα τῶν ἀμαλαγμάτων τὸν καιρὸν νὰ διαχωρίζουσι τὰ συστατικὰ τῶν ὑδρογονανθράκων και συνεπῶς τοῦ φωταερίου, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μικρᾶς ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας. Χωρῶζει ἀφ' ἐνός τὸ ὑδρόγονον και ἀφ' ἑτέρου τὸν ἀνθρακα. Τὸν τελευταῖον δὲ τούτον εἰς δύο διακριτικὰς μορφάς, εἰς ἄμορφον και εἰς κρυσταλλωμένον ἦτοι: εἰς γραφίτην και ἄδαμάντα. —Τὸ περῆμα— διότι περὶ περῆματος ἀκόμη πρόκειται—ἐκτελεῖται ἐντός σωλήνος 40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου μήκους, ἐν ᾧ τίθεται ὀλίγον ἀμαλαγμα καιρού και δι' οὗ διέρχεται τὸ φωτιστικὸν ἀέριον. Ἴνα ἕως ἐπιτευχθῇ ἡ κρυστάλλωσις προσκολληταὶ ἐπὶ τοῦ ἀμαλαγματος διὰ πυρικοῦ καλλίου ὀλίγη ἀδαμάντινη κόκκη. Συγκρατεῖται δὲ ἡ θερμοκρασία σταθερά, (100°) ἐπὶ ἕνα ὀλόκληρον μῆνα, κατὰ τὸν ὅποιον διέρχεται συνεχῶς τὸ ἀερίοφος, οἱ μικροσκοπικοὶ ἄδαμάντες τῆς κόκκης μεγεθύνονται «τρέφονται» οὕτως εἰπεῖν, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ὁρατοὶ διὰ τῶν... ὀπτικῶν ὀργάνων.

Βασιζόμενοι εἰς τὴν ἐντελὴ ἐπιτυχίαν τῆς ἀναπαραγωγῆς ἄλλων πολυτίμων λίθων, οἵτινες ἔχουσι σύνθεσιν, κατὰ τὸ μᾶλλον και ἦσαν πολὺπλοκοι, ἐλπίζομεν, ἐτι, σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ κατορθωθῇ ἡ ἀναπαραγωγὴ τοῦ ἄδαμαντος, ὅστις εἶναι σῶμα καθαρόν και ἄπλου.

Π. Κ. ΚΑΤΖΙΔΑΜΗΤΡΙΟΥ

* ΓΕΩΡΓΙΚΑ *

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πολλὸν—πολλὸν—πολλὸν δεῖται ἡ Γεωργία, ἡ κατὰ Εὐνοφῶντα μήτηρα καὶ τροφὸς τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ στερουμένη τούτων οὐδὸς διαφέρει τοῦ παραλύτου τοῦ παραμένοντος ἀπὸ τῆς Κολυμβήθους τοῦ Σιλόου. Ἐχει ἀνάγκη ὁ Παράλιος διπλῆς συγκοινωνίας χερσαίας και θαλασσίας, σιδηροδρομῶν, ὁδῶν ἀμαξητῶν ἑνωσῶν πρὸς ἀλλήλας πόλεις, πόλινους και

κόμας και ναυτιλίας ἀμαξίας ἐχούσης χροαῖαν λιμένων και ὄρμων ασφαλῶν, διότι ἡ διπλή αἰπὸπλοφόρος ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐυνοτερόν ἐξυγιωμένην ἀρτιότητα ἡτις και τέχνης, πρὸς ἀκμὴν τοῦ ἐμπορίου, ὅπως «τὸνα χερε νίβε τ' ἄλλο και τὰ δύο τὸ πρόσωπο». Τοῦ στοιχειώδους τούτου λαϊκοῦ αἰτιώματος εἶχε κατανοηθῆ ὅχι μόνον ἐν λόγοις ἀλλὰ και ἐν ἔργοις ἀπὸ τῶν προ-

μυθικῶν και ὀψιαίτερων ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν αἰώνων. Ἄμεινδεις μάργους κηρύττουσιν ἐπὶ τὸ πλήρες δίκτυον ἀμαξητῶν ὁδῶν και λιμένων. Οὕτω βλέπει τις ἐπὶ τῶν Ἀραδικῶν ὁρέων, τοῦ παρὰ τὰς Μυκῆνας Ἐλουργίου, τῆς Κυλίνης, τῆς Σιατῆς ὁδοῦ, ἐν τῷ Παράνασφ, τῆς Στυμφαλίας κλπ. ὀληθέντων ὀρυκτῶν ὁδοῦ ἀμαξητῶν (ἀνεραῖδες κοινός) ἐν Κοσιαδί, ἡ και εἰς πλείστα ἄλλα ἐπίπεδα, γεφυρῶν βάθρα ἐν Σπάρτῃ, Μεσσηνίᾳ και Μεγαλοπόλει. Γέφυραι ἐν Φαίδι σοφοζοιμένοι, λιμένες μετὰ διώκων ἐν Ἰσθμῷ, πολλοὺς λιμένες μετὰ ἀμασιῶν, λιμένα τεχνητῶν (καραιοστάσι κοιν.) ἐν Κορίνθῳ, Διῶρουι Λευκάδος και τὰς ὄχθας τοῦ Εὐρώτα και τοῦ Κλαδίου προασπυζόμενας διὰ κρηπιδωμάτων.

Οὕτω χάρις εἰς τὸ ἐν ἐφαρμογῇ τούτου και ἐν τῇ ἐνότητι διελούσῃ σύστημα τῆς συγκοινωνίας οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἀπεινούσιν Φοίνικας, Αἰγυπτίους, Κῆρας και Λέλεγας ἐπιχειροῦσι νικηφόρους ἐστρατείας, κατακλιθῶσι δι' ἀποικιῶν τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν λεκάνην συμπετασῆς Μεσογείου και ὑπερβαίνουσιν τὰς Ἡρακλειδους Στήλας κρατούσιν εἰς γεραστῶν σῆματιν τὸ ἑμπρότιον, και κυριαρχοῦσι διὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' ὅσον εἶχον μυαλὸν και δὲν ἐτρέφοντο σὰν λυσσάρικα σκυλιὰ ἵνα κατέλθουσι εἰς τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας, ἧτις τὴν κάμα μάργαρο διότι τὴν γεφυρῶν εἶδον ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ, καὶ τῆς Σπείρειου. Ἀγελῶν, δύο παραποτάμιον τοῦτο Ἀράχθου, Εὐρώτα (τοῦ Κοπάνου τοῦ γεφυροῦ), Ἀλφειοῦ (τῆς Κασταίνης τοῦ γιοφύρου), ἐπὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ Τριουφύρου ἐπὶ τῆς Τριουφίνου, οὕτε σπαθαμῆν ἀμαξητῶν ὁρῶν κατακένωσε διότι τριακτὴν εἶναι δύναται οὕτε κἂν ἵνα ὀνομασθῇ ἡ ἀπὸ Ἀργους μέχρις Τριπολέως, διότι προχεροῖς κατεσκευασθῆ, ὅπως ὁ Τοπῶρος μεταβιῇ ἐφ' ἀμάξης, περὶ δὲ λιμένον και ναυτιλίας οὐδὲν ἐπαρξῆ και ἐὰν ἀποτομός ἐν Ὑδρᾷ, Σπέτασις

HENRIK HIBSEN

Η ΒΟΡΕΙΝΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(Συνέχεια)

Γκουνάρ (δυσπρεπηνίνα). Ἐσκότωσα δύο ἀγρίους περὶ τὰς ποὺ εἶχον ληστεύει ἕνα πλοῖο· ἔστειλα στὰ σπήτια τους ὅσους ἀλμυλωτοὺς βρέξα μέσα σ' αὐτὸ καὶ ἀφῆκα ἐλευθέρου και τὸ πλοῖο χωρὶς ἀμοιβή. Εἰς τὸν βασιλῆα τῆς Ἀγγλίας ἤρεσε πολὺ ἡ πράξις μου και εἶπε πῶς ἐβρέθηκα τιμω, με νηχαριστήσε δὲ και μοὶ εἶσε και πολλὰ ὄφρα.

Χζένρις. Μὰ τὴν ἀλήθεια, Γκουνάρ, θὰ εἰμπορούσε νὰ ἀναφέρης κάποιο μελαίτερο.

Γκουνάρ (ἐντονα). Δὲν ἔχω νὰ καυχήθω γιὰ τίποτ' ἄλλο. Ἀπὸ τὴν τελευταία φορὰ ποὺ ταξίδεψα στὲς Ἴσλανδικῆς ἀκτὲς ἔχρησα εἰρηνικὰ και ἐπέπερα τὸ καιρὸ μὲ τῇ ναυτικῇ. Καὶ τώρα ἄς ἀλλάξουμε κουβέντα.

Χζένρις. Ἄν δὲ μιλῆσαις ὅ ἴδιος γιὰ τὴ δόξα σου, θὰ μιλῆσῃ ἡ γυνικία σου.

Γκουνάρ. Χζένρις, σῶμα . . . σὲ διατάξω.

Χζένρις. Ὁ Σιγοῦρδς ἐπάλασε μόνος ἀλλὰ τέ- λεια ὀπλιμένος με ὀκτὸ ἄνδρες. Ὁ Γκουνάρ ὁμο- ἔμπηκε τῆ σκατενὴ νύκτα μέσα στὸ θάλαμὸ μου, ἐσκό- ἔτωσε τὴν ἀρκοῦδα ποὺ εἶχε δύναμι εἰκοσι ἀνδρῶν και δὲν κρατούσε παρὰ ἕνα μικρὸ σπαθί.

Γκουνάρ (μὲ βιά κα συγκίρησι). Γυναικα, οὕτε λέξι πειά!

Ντανῖ (σιγά). Σιγοῦρδς . . . δὲν θὰ τὸ ἀνεχθῆς.

Σιγοῦρδς (τὸ ἴδιο). Κάθισε ἤσυχη!

Χζένρις (πρὸς τοὺς ἄλλους). Καὶ τώρα, σεις γεν- ναῖοι ἄνδρες, κρίνετε, ποὶς εἶναι ἀνδρεότερος, ὁ Σι- γοῦρδς ἢ ὁ Γκουνάρ;

Γκουνάρ. Σοπάτε!

Χζένρις (μὲ δυνατώτερη φωνή). Ἀπαντήστε. Τὸ ἀπαιτῶ με τὸ ὀκρο μου.

Ἐνας γέρων ἐκ τῶν καλεσμένων. Γιὰ νὰ εἰμαστε

I. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ελικρινείς, το κατόρθωμα του Γκουνάρ είναι το μεγαλύτερο που έχασε ποτέ άνδρας. Ο Γκουνάρ λοιπόν είναι ο ανδρείότερος! έπειτα έργεται ο Σιγούρος.

Γκουνάρ (με βλέμμα πέρα από το τραπέζι). "Ω Σιγούρδε, Σιγούρδε! Νάξερτες!

Ντανν (σιγά). Αυτό είναι πολύ, ακόμη και για ένα ελάο.

Σιγούρος (σιγά). Σιωπή γυναίκα μου! (Δυνατά προς τους άλλους). Πράγματι ο Γκουνάρ είναι ο έδωξτερος άνδρας. Για τέτοιον δὲ θά τον θεωρούσα ως πού να πεθάνω, έστο και αν δεν έκαμαν αυτό το κατόρθωμα. Γιατί έγω αυτό το θαυμάζω πολύ λιγότερο από σάς.

Χζέρνις. Τό λές από φθάνο, Σιγούρδε, κούσαρε!

Σιγούρος (μειδιών). Κάνεις λάθος. (Φιλικά στον Γκουνάρ ένω πινει εις γόνατον του). Χίρις, ευγενική Γκουνάρ. Σταθερά θά μείνη ή φιλικία μας κι ές προσπαθήση όποιος θέλει να την κλονίση.

Χζέρνις. Έφ' όσον ξέρω τουλάχιστον, αυτό δεν τό προσπάθη κανείς.

Σιγούρος. Μήν τό λές, Κινδυνεύω να πιστεώσω πως μᾶς εκάλισες σε γέντι, για να μᾶς κάμης να τσακωθούμε.

Χζέρνις. Αυτό σου ταιριάζει, Σιγούρδε. Τώρα θά είναι θυμωμένος επειδή έδω στο συμπόσιο δεν ποζάρεις πειν για πρώτος.

Σιγούρος. Πάντα θεωρησα τό Γκουνάρ ψηλότερα από τον εκυτό μου.

Χζέρνις. Έστο λοιπόν— ή θέσι πίσω από τον Γκουνάρ είναι επίσης καλή και —(με πλάγιό βλέμμα προς τόν Θερόλφ) αν ήτο έδώ και ο Αϊρνούλφ άσφαλώς θά έπεσε την τρίτη θέσι.

Θερόλφ. Τότε ή θέσις του Γεκουλ τού πατέρα σου θά ήτο πολύ πίσω, άρου τόν κισθέλον ο Αϊρνούλφ. (Η λογιμαχία εξακολουθεί με αυξουσαν αλλά κωλυμένη δραμότητα).

Χζέρνις. Πώς τολμάς και μου μιλάεις έτσι! Ο Αϊρνούλφ είναι τραγουδιστής. Και ψηθβρίζεται πως καμμάτι για μεγαλύτερα κατορθώματα από εκείνα που πράγματι έχασε.

Θερόλφ. Άλλοίμονο σε κείνο που θά ψηθβρίση τέτοια λόγια δυνατώτερα, ώστε να φθάσουν στ' αυτιά μου!

Χζέρνις (με πραγματικό μειδίημα). Θά εκδικείσαι; **Θερόλφ**. Ναι, και με τέτοιο τρόπο ώστε να ακουσθί εις όλες τις χώρες!

Χζέρνις. Τότε θά κινώσω τό ποτηρί μου με την εύχη να φυτρώσουν πρώτα μουστάκια στο πρόσωπό σου.

Θερόλφ. Άλλά δεν ταιριάζει ούτε σε άουστακο παιδί να μαλώνη με γυναίκες.

Χζέρνις. Είναι όμως και πολύ άδύνατο για να παλέη με άνδρες. Γι' αυτό σ' άξινο ο πατέρας του σπήτι σου στην Ίσλανόδια, ένθ' τ' αδελφία σου πήγγιαν στον πλεμεο.

Θερόλφ. Κοίμα που δεν σε εύλαπτε και σένα. Τότε δεν θά τώσακζες κλειστά από τό νήσι.

Γκουνάρ και Σιγούρος. **Θερόλφ**.

Ντανν (ταυτοχρόνως). Άδελφέ μου!

Χζέρνις (σιγά και τρέμουσα από θυμό). "Αχ, περιμένανε-περίμενε λοιπόν.

Θερόλφ (δίνει τό χέρι στον Γκουνάρ). Μη θυμώνεις μαζί μου Γκουνάρ, μου ξεφύγησαν άσχημα λόγια. Μά μ' εξηρέθισ' ή γυναίκα σου!

Χζέρνις (φρονάζει). Γκουνάρ. Ο Αϊρνούλφ έσκότωσε τόν Έγγίλ, τό παιδί μας.

Γκουνάρ. Τόν έσκότωσε... Έσκότωσε τόν Έγγίλ! Άλλοίμονο στον Αϊρνούλφ και στη γενιά του. Θερόλφ, μάλα, εν' άληθεια!

Σιγούρος. Γκουνάρ, Γκουνάρ, άκουσε με!

Γκουνάρ. Μίλησε, αν άναπαξή τή ζωή σου!

Θερόλφ. Δεν τρομάζω! Περιμενε ως πού να γυρίση ο πατέρας μου. Ξαν έρθος θά έλλη στο σπήτι του Γκουνάρ! Και σὺ, Χζέρνις, μπορείς να γαρής για τά λόγια που μου είπες σήμερα. Πριν όμως έλλη τό βράδυ ο Γκουνάρ και ή Χζέρνις δεν θά καμαρώουν πειν τό γόνυ τους. (Σπύδει και φεύγει από τή μεσαία θύρα).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

(Οι προηγούμενοι χωρίζε τό Θερόλφ).

Γκουνάρ (με βαθύτατο πόνο). Πάει-πάει! Μου σκότωσαν τόν Έγγίλ!

Χζέρνις (άγρια). Και σὺ τόν άρβίνεις αυτόν να φύγη. Και ο Έγγίλ, τό παιδί σου, μένει ανεκδικήτο. Θά είναι ένας δειλός έμπρός εις όλους, αν δεν...

Γκουνάρ (εκτός εκουστο). Ένα ξίφος... ένα τσεκούρι! (Θά είναι ή τελευταία είδήσις που έφερε ποτέ του! (Άρπάζει από ένα από τούς περιστακμένους τό τσεκούρι του και όρμα έξω).

Σιγούρος (θέλει να τόν ακολουθήση). Γκουνάρ, συγκατηήσου!

Χζέρνις (τόν έμποδίζει). Μείνε, μείνε! Οι άνδρες θά τού χειριστούν. Τόν ξέρω τόν Γκουνάρ.

(Από τό πλήθος, που είχε συναθροισθί εις τήν μεσαία είσοδο, άκούεται μία κρουγή).

Σιγούρος και Ντανν. Τί είναι;

Μιά φωνή από τό πλήθος. Ο Θερόλφ έπεσε!

Σιγούρος. Ο Θερόλφ! ω, αφηστέ με! (Θέλει να όρμήση έξω, την ίδια όμως στιγμή χωρίζεται τό πλήθος).

Γκουνάρ (μπαίνει από τό μέσο και πατά στη θύρα τό τσεκούρι).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

(Οι προηγούμενοι, ο Γκουνάρ και έπειτα ένας ύπηρέτης).

Γκουνάρ. Έγινε! Έξεδικήθη τόν Έγγίλ!

Σιγούρος. Είθε να μην ένήργησε βιαστικά.

Γκουνάρ. Έγινε, έγινε. Άλλά ο Έγγίλ μου, ο Έγγίλ μου, τό αγαπητό μου τό παιδί!

Χζέρνις. Τώρα πρέπει να όπλαιωθουμε και να ζητήσουμε βοήθεια από τούς φίλους μας. Γιατί ο Θερόλφ έχει πολλούς εκδικητάς.

Γκουνάρ (μελαγχολικά). Ο ίδιος θά είναι ο φρικτώτερος εκδικητής. Μεσανύχτα θά τόν βλέπω μπροστά μου.

Χζέρνις. Ο Θερόλφ πήρε την άμοιβή του. Τα κατορθώματα του αϊμοδόρου, ο αϊμοδόρος πρέπει να τα ανταμείβη.

Γκουνάρ. Άλήθεια! Άλλ' όμως τούτο μόνο ξέρω, πριν του φωνική ή καρδιά μου ήτο έλαφρότερα.

Χζέρνις. Η άμακάθρακτη βραδυά είναι φοβερή...

Άμα περίση όμως ξεχνιέται. Η εκδικησι του Αϊρνούλφ έπέτυχε με άισχύρο δόλο. Στήθος με στήθος δεν

τόληψε να μᾶς αντικούση. Προσποιεθή διαλακτικότητα, για να προσβάλλη άνύππια τό άυπεράσπιστο παιδί μας. Αί, είδα καλύτερα από σας. Είξερνα πως ο Αϊρνούλφ ήτο κούος και δόλιος. Και είχα δίκιο να σας εξεθάρξω εναντίον αυτού και της γενιάς του.

Γκουνάρ (ερεθισμένα). Είχες δίκιο! Είναι μικρή ή εκδικησι μου έμπρος στη βρομερή πράξι του Αϊρνούλφ. Έγινε τόν Θερόλφ, αλλά τού μένου ξη γουσί, ένθ' έγω δεν έχω... κανένα!

"Ένας όηρητής (έρχεται βιαστικά από τή μεσαία θύρα). Έργεται ο Αϊρνούλφ τού Φιρόδ!

Γκουνάρ. Ο Αϊρνούλφ!

Χζέρνις και πολλοί άνδρες. Στα όπλα! Στα όπλα! **Ντανν** (ταυτοχρόνως). Ο ι ατέρως μου!

Σιγούρος (σάν να εκυριεύη από κάποια προαιθήσι). Ο Αϊρνούλφ! Αί, Γκουνάρ, Γκουνάρ.

Γκουνάρ (σύνε τό ξίφος). Έμπρός, άνδρες! Εκδικηθήτε τόν θάνατο του Έγγίλ!

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

(Οι προηγούμενοι. Ο Αϊρνούλφ έμφανίζεται με τόν Έγγίλ στην άγκαλιά).

Γκουνάρ (ανακράζει). Ο Έγγίλ!

Αϊρνούλφ. Νά, σας φέρνω τόν Έγγίλ σας!

Όλοι (μεταξύ των). Ο Έγγίλ! Ο Έγγίλ ζή.

Γκουνάρ (άρβινο τό ξίφος να πείση). Δυστυχία μου! Τί έκσμα!

Ντανν. Ό Θερόλφ, αδελφέ μου!

Σιγούρος. Καλά τό φαντάσθηκα!

Αϊρνούλφ (άρβινο κάτω τόν Έγγίλ). Νά, Γκουνάρ, παε τό θωρακό σου άγόρι.

Έγγίλ. Πατέρα! Ο γέρω Αϊρνούλφ δεν μου έλαμε καθόλου κακό, όπως μου λέγες όταν μ' έδιωγες!

Αϊρνούλφ (στην Χζέρνις). Νά, πλήρωςα τίμημα για τόν πατέρα σου. Μου φαίνεται τώρα πως συμφοιλιωθήκαμε;

Χζέρνις (με κατασταλμένη συγκίνησι). Είθε!

Γκουνάρ (σάν να ξευσιούσε). Μήπως είναι όνετρο ποσ με τρελλάνει; Σὺ, σὺ φέρνεις σπήτι τό τόν Έγγίλ;

Αϊρνούλφ. Όπως τό βλέπετε. Ξέρω όμως παρό τριχα γλήτωση τό θάνατο.

Γκουνάρ. Τό ξέρω.

Αϊρνούλφ. Και δεν χάρεις που τόν ξαναβλέπετε;

Γκουνάρ. Αν σου έκανε πρό όλιγου θά έχω ταιρarisούστερο. Άλλά πέσ μου τα δλα!

Αϊρνούλφ. Μιαρά πράγματα! Ο Κόρε έχων κακά στο νόου τράβηζε με άλλους προς τό μέρος ύπου εύρηκετο ο Έγγίλ.

Γκουνάρ. Ο Κόρε; (Σιγά). Τώρα έννοω τά λόγια του Θερόλφ!

Αϊρνούλφ. Τά σγέδιά του έσθασαν στ' αυτιά μου. Τέτοια άισχύρη πράξι δεν έπρεπε να γίνη, και εξ άλλου τίμημα για τό θάνατο του Γεκουλ δεν μπορούσα να πληρώσω. Βεβίαιος σε μονομαχία θά σε σκότωνα εύχαρίστως, Γκουνάρ, αν έσθανον ως εκεί τα πράγματα, αλλά τή γενιά σου ήτο χρεος μου να την προστατεύω.

Γου! αυτό ώρμησα με τούς γιουός μου εναντίον τού Κόρε!

Σιγούρος (σιγά). Φρικτή πράξις έγινε έδώ!

Αϊρνούλφ. Όταν έσθασα, οι άνθρωποι του Έγγίλ

είχον δεθῆ και τό παιδί σου εύρισκετο στό χέρι των έχθρών σου, και για πολλά άκόμη ώρα βεβήσιες δέν είχαν σκαπό να του φτιαθούν. Τότε άναψεν ή μάχη. Φοβερώτερα κτηνήματα απανίως άντήλλαξαν. Ό Κόρα και όο άνδρες άκόμη έσώθησαν με τή φυγή, οί άλλοι όμως κοιμούνται βαθεία, χωρίς κανείς πεί να μπορή να τους ζυπήση.

Γκουνάφ (με μεγάλη συγκίνησι). Συ, σύ Αιρνούλφ; Αιρνούλφ (μελαγχολικά). Έβή γυιοί ήλθαν μαζή μου.

Γκουνάφ (με μισή πνοή). Και γύρισαν; Αιρνούλφ. Κανένας.

Γκουνάφ (τραυμασμένα). Κανένας; (Σιγά), Θερόλφ, Θερόλφ!

(Βαθεία συγκίνησι στό πλήθος)

Χζέροντις (φαινεται ν' άγωνίζεται ένα δυνατό έσωτε- ρικό άγωνιά).

Νταννύ (κλαίει ήρεμα δεξιά της μεγάλης έδρας). Σιγούρθος (στέκει στό πλάγι της άδονηρά συγκινη- μένος).

Αιρνούλφ (μετά μικρά παύσι). Είναι σκληρό μια ά- ξαφη καταγίδα να ξεκλαδέψη τό θαλερό και υπερή- φανο έλκτο, οί άνθρωποι όμως πρέπει ν' άκολουθούν τους άνθρώπους, δώστε μου ένα ποτήρι. Θά πιώ εις άνίμνησι των παιδιών μου.

Ένας από τους άνδρας του Σιγούρθου (του ίδιου ένα ποτήρι).

Αιρνούλφ. Χαίρετε σεις άνδρεία μου παιδιά που ίππευσα τώρα προς τον φωτεινό πυργό του Βαλάλ. Αί γάλικανι πύλαι άς μη κλεισθούν κατόπι σας, γιατί πολλοί άνδρες σάς άκολουθούν! (Πίνει και έπιστρέφει τό ποτήρι). Και τώρα πίσω στην Ίσλανδία. Του Αιρνούλφ ή εκστρατεία έτελειώσας. Τού γόικου δένδρου του μένει άκόμη μόνο ένας πρκίνοας κλάδος. Και αυ- τός πρέπει να φυλαχθί! Ποῦ είναι ο Θερόλφ;

Έργιλ (στον πατέρα του). Άλήθεια δείξει μου τον Θερόλφ! Ό Αιρνούλφ μου ειπε πως θα μου σκαλίση ένα κρηβίκι με πολλούς πολεμιστικές έπανου του!

Αιρνούλφ. Πρέπει να εύλογώ τους Θεούς που δέν πήρα μαζή μου και τον Θερόλφ. Γιατί αν κ' εκείνος... άχι, όσο δυνατός και αν είναι θα μου ήτο πολύ βαρύ. Άλλά γιατί δέν έργετα; Πάντα ήτο ο πρώτος που έβγαινον εις προϋπάνησι του πατέρα του. Έπεισή συμβάνει μαζή μας, δει δέν μπορούμε να ζήσωμε ούτε ήμέρα ο ένας χωρίς τον άλλο.

Γκουνάφ. Αιρνούλφ! Αιρνούλφ!

Αιρνούλφ (με αυξουσαν άνησυχία). Βουλό με κυ- τάτε όλοι τριγύρω. Τώρα μόνο τό προσέχω... τί συμ- βάνει... που είναι ο Θερόλφ;

Νταννύ. Σιγούρθος, Σιγούρθος. . . είναι τό φοβερώ- τερο γι' αυτόν!

Γκουνάφ (παλαίει με τον έντό του). Γέροντα!... Όχι... και όμως δέν εινε πράγμα που κρύβεται...

Αιρνούλφ (δραμύτατα). Τό παιδί μου! Ποῦ είναι τό παιδί μου;

Γκουνάφ. Ό Θερόλφ εκσκοτώθη.

Αιρνούλφ. Έσκοτώθη; Ό Θερόλφ; Ό Θερόλφ; Δις φέμματα!

Γκουνάφ. Θά είδα τό αίμα της καρδιάς μου να τον φέρω στη ζωή!

Χζέροντις (στον Αιρνούλφ). Ό ίδιος ο Θερόλφ φέ- ρει την εύθύνη για κείνο που συνέβη. Με σκοτεινά

μασε παλακίδα, που και ναμαι δέν το ντρέπομαι, γιατί ο Γουνάφ είναι δυνατώτερος από τον πατέρα σου, όπως είναι και λαμπρότερος και ένδοξοτερος και από τον Σιγούρθο τον άντρα σου!

Νταννύ [έντονα έξωρισμένη]. Γελίσεις, Χζέροντις; και τώρα ο καθείς θα μάθη, πως ζής κάτω από την στέγη ενός δειλού!

Σιγούρθος [βία]. Νταννύ, τί θα κίμης; Γκουνάφ. Δειλέ!

Χζέροντις [γελώσα γλευστικά]. Παραλογίζεσαι. Νταννύ. Δεν μπορεί πεί να μείνη μυστικο. Έσώ- πησα όταν έβριζες τον πατέρα μου και τό σκοτωμένο μου άδελφο. Σιωπούσα έν όσο ο Αιρνούλφ ήτο μπρο- στό. Γιατί δέν έπρεπε να μάθη πως ο Θερόλφ έβηκε τό θάνατο από δειλο χέρι. Άλλά τώρα, τώρα άς μήν κυματά πεί ο Γκουνάφ γις τό κάρθρωμα εκείνο της Ίσλανδίας. Γιατί ο Γκουνάφ είναι δειλος. Το ζι- φος, που εύρισκετο μεταξύ σου και εκείνου που σ' έ- κλεψε τώρα είναι κρημασμένο στο πλευρο του άνδρα μου, και τό βραχιόλι που έβγαλες από τό χέρι σου

και του τό έδωσες, τό έδωσες στο Σιγούρθο! [Βγάζει το βραχιόλι και τό δείχνει]. Νά το!

Χζέροντις [άγρια]. Ό Σιγούρθος. Τό πλήθος. Ό Σιγούρθος! Ό Σιγούρθος εκκαμε το κάρθρωμα!

Χζέροντις [τρέμουσα από θυμό]. Αυτός, αυτός; Γκου- νάρ, εν' άλήθεια;

Γκουνάφ [με εύγενική ήσυχία]. Όλα εν' άλήθεια, εκτός μόνο πως είμαι δειλός. Ουτε δειλός είμαι ουτε παληάνθρωπος.

Σιγούρθος [συγκινημένος]. Δεν είσαι, Γκουνάφ! Ουτε υπήρξες ποτέ. [Προς τους άλλους]. Έμπρος πα- ληκάρια μου, άς εύγοιμ' άπ' εδώ.

Νταννύ [από την έξοδο στην Χζέροντις]. Λοιπον ποιός εινε ο λαμπρότερος άνδρας στον κοσμο; Ό δικός μου ή ο δικός σου; [Φεύγει με τον Σιγούρθο και τους άνθρώπους του].

Χζέροντις [μέσα της]. Τώρα μένει ένα πράγμα να κίμω και ένα πράγμα να σκεφθώ. "Η ο Σιγούρθος πρέπει να πεθάνη, ή εγώ.

Πίπει η Άδλία

ΝΕΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΤΑ ΡΟΥΒΙΑ

Τό κατωτέρω άρθριδιον έγράφη από του π. Όκτω- βριου διά ήμερησιαν έφημερίδα. Έθωροθή τό τε ότι μπορούσε να παρεξηγηθή από την λογοκρισία και να έφερε εις δύσκολον θέον την διεύθυνση του φύλλου. Είς τό μέσο όμως του ήξωτος μηνός εδημοσιεύθη στή συνάδελφο «Πρόδο» μετάφρασις ξένης έφημερί- δος επί παρομοίον θέματος και νομίσθημε ότι μάς επαλλάττει πλέον ή δημοσίευσις των διαφωτιστικών αυτών γραμμών δια τους άπλουστέρας των συμπο- λιτών μας).

Μέσα στή όλην του χρηματισμοῦ που έχει κατα- λάβη τα τέσσαρα πέμματα της κοινωνίας μας εγενή- ηθη ένα καινούργιος περυστις, μια καινούργια δειψία, ένα αληθινό μεθύσι προς επώληση των κεφαλαίων μας διά της μεθόδου των . . . ρουβίων.

Προσέξωμεν πολύ αυτό τό ζήτημα και εργασθώμεν ν' άναστελωμεν τās συνεπειάς της νέας αυτής πλη- γής ή όποια πολλούς στεναγμούς και πολλά δάκρυα θα προκαλέση πιθανόν στους ευπίστους και άρελους εκ των συμπολιτών μας.

Έπάρχουν ένδιαφερόμενοι και μάλιστα εκ των μεγαλοσχημων, οί όποιοι με τέχνην διακρίδου, συμ- βουλεύουν, υποδεικνύουν τί κέρδη θα προκύψουν δι' όσους θα προθώσιν εί αγοράν ρουβίων με την σημερινήν εκπεσμένην τιμήν.

Τα ρουβία αν δέν άπαιτήμαι, αγοράζονται τώρα προς λεπτά 0,80 έκαστον, και διά τους υπολογίζον- τας εις εύκολον, άκονον, ασφκλής κέρδος, προβάλλει: μία θαυμαστία, μετ' γελαντί και έλευστική ειδήν του τετραπλασιασμού των κεφαλαίων των εύθής μετ' την εϋρήνην, όποτε ή τιμή του ρουβιίου θα επινέληθ εις την αρχικήν του αξίαν!!

Είς την εικόνα αυτην υπάρχει πράγματι μεγάλη όδσις από άληθοφάνειαν και τόυτο εινε ή κυριώτερα

άφορμή διά να προσελκύωνται ευκολώτερον, ταχύτε- ρον, ασφαλέςτερον όλοι εκείνοι όσοι μέχρι τοῦδε έσπευαν με κάθε τρόπον, να προθώσιν εις αγοράν μικρών ή μεγάλων ποσοτήτων ρουβίων.

Τό ζήτημα αυτό προσλαμβάνει μορφήν τραγικήν νοσηράν διά τους άπλοικούς τους διαθέτοντας μικρά ή μεγάλα κεφάλαια και υπεθυμίζει την εποχήν των μεταοών της Άτρισπολικής Έταιρείας Μωραίτου που πάσης προελεύσεως χρήμα, χρήμα υπηρετριών, χη- ρών, όφραων, μικροκεφαλαιοῦχων, έλυκόμενον από την βεβαιότητα του μεγάλου κέρδους έσπευδε να λάβη την αγορσαν εις τα θυλάκια του περιφίμου εκείνου εκμεταλλευτού της άνθρωπινης ευπιστίας. Εινε αληθές ότι στην πρόσφατο παγκόσιο χρηματι- στική ιστορία άνευρισκομεν παραδειγματα ένισχύοντα τους ένδιαφερομένους για να πέθουν τους άπλοίκους προς αγοράν ρουβίων. Τό γεγονός ότι μετ' τον Ρωσοιαπαικνικόν και Ίσπανοιαπαικνικόν πόλεμον τα χρεώγραφα Ίσπανίας και Ρωσίας, άνέκτισαν μετ' την ειρήνην όσας μονάδας είχαν χάση κατά την διάρκειαν του πολέμου, και συνεπώς έπέφερον κέρδη άσφαλ ή εις τους προνοιικούς οί όποιοι τα ήγόρα- σαν εις εκπεσμένες τιμάς, εινε αρκετά σαφάρν, διά να ένδηκρύνη τό ελληνικόν χρήμα να ζήτηση να επωρλήθη από την τρομακτικήν έκπτωσιν του ρωσ- σικού χαρτονομίσματος. Άλλά δυστυχώς δια τους αγοράστας ρουβίων οδμαία όμοιότης χρηματιστική υπάρχει μετ'ξύ του Ρωσοιαπαικνικού πολέμου και της σημερινής οικονομικής ζωής της αγωνιζομένης Ρωσίας. Σήμερον ή άχαρήν Δημοκρατία δέν αγωνι- ζεται μόνον κατ' των έξωτερικών της έχθρών, πα- λαίει και κατ' της έσωτερικής αντίδράσεως.

"Η Ρωσία έν πολέμω εύρισκομένη μετέβαλε πολλ-

γία την Ελλάδα. Παρά το πλεονόν ισχυρών συμμάχων θα διαλάβω ή υπερήφανη γενναϊότης του Έλληνος και από τον άδολαγόν της νίκης θ' άντηχίσουν ή πιά άποικαρομένης γωνίας της Γης.

Η Έλληνική άνδρεία, τα άθλα και τα τροπαιοα τα Έλληνικά δέν έχουν την σπηνή σημασίαν του τοπισμοού. Θά είναι ό υπερήφανος, πολιοβάντης, από την κορυφή του όποιου θά διαλαλήσομεν σπην οϊκουμένη διι είμεθα ό αληθινός, ό φημισμένος Έλληνοικός Λαός που του άξίζει κάθε τιμή, κάθε υπόληψις, κάθε χάρις και κάθε έτισησιας.

Κατάρα ο' εκείνους που έσπορξαν τα Έλληνικά παλληκάγια στο αίσχος και σπην αίμια.

Η Λαμία και αϊ Θήβα άρνούνται διι τους έξέθερσαν.

Η Έλληνική Παοίς δέν τους ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ αναγνωρίζει. Είναι ξένοι προς τον τόπον, προς τα αισθηματιά μας, προς τα όνειρά μας και τας έλπίδας μας.

Ο νόμος ό ρυθμιστής της ζωής, ό δαμαστής της κτηνοείας, επέθηκε βαρείααν την χειρά του.

Αδυσώπητος άνάγκη επέβαλε να έξασκήση ολόκληρη την άνσηρότητά του. Έλληνικός οφείρες ένεπαρήσαν οε σώματα σφογγόντα Έλλήνων άξιοματικόν και ισταιωτικόν.

Φοβίκα προξενεί το γεγονός αλλά και άνακούφισιν ή άποροιστικότητα της Κυβερτήσεως.

Οι θρασείς, οι άπεροιστικοί, οι έπνοιστιόμιοι από έλπίδας οίολους, οι διαστοβλωμένοι τον γόνν και την ψυχγή, είσι οι μεγαλείτεροι του έθνους έχθροι και υπέροιστοι καθήκον επιβύλλει στο Κράτος να επιδιώξη την έξότισωίν τους. Δέν εινε Έλληνας. Εινε μααρά έροειά που πρέπει με πάσαν θυσία να καταστρέψωμεν. Σε στιγμές τόσον κρίσιμες για τον τόπο, δέν πρέπει να ζουν οι άνιερσι, οι προδοτά, οι Βουλαγίζοντες. Ο νόμος της δικαιοσύνης και του έθνικου συμφέροντος ζητούν την ταχιστην έξότισωίν τους.

Καί ευνικός διι τας τύχας του τόπου διέπει μία ισχυρά δύναμη, πού ζεύθει να παύσηση εγκαίρως και άποκαθαρίση την Έλληνικήν γην από τας επιβλαβή, τα έθνοκτόνα ζιζάνια.

Προηγήθη ό κ. Βενιζέλος. Ταχύς επέταξε στα Μακεδονικά έδάφη πλησίον στα Άθήνατα παλληκάγια μας. Έσπευσε στους καταυλισμούς των, στα χαρακώματα των, στους ένδοξους

ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

λόφους που καθήγασε το αίμά τους, ό ακατάβλητος πατριωτισμός τους. Έκει συνωμώλισιν, έσφυρημομήτησαν, έσκόρπισιν έθνουσιασμόν, χαράν. Τα στρατευματα τον υπεδέχθησαν με τον άγιον έθνουσιασμόν που γεννάται ακάτητος σπης μεγάλης σπηγμής της ζωής μας.

Ένα θυμίομα άρωματισμένο από όνειρα δόξης, από πίστιν προς την νίκην, από σπορηγή προς τους δουλωμένους αδελφούς μας, από άφοσίωσιν προς την έλευθερίαν, έλαφρό, άνάξωγοσηνικό, ήθονικό, περιέβαλε τον ακατάβλητον Άρχηγόν της φυλής. Το ήμερο, το βαθύ βλέμμα τον έξαπτίσθη μέσα σπης εύμορφης εικόνας του πατριωτισμού και από την εύγενηκίν του ψυχγή άπεπήδησε μά θερμή προσευχή προς την θεότητα που εινε σπηνή στην καρδιά κάθε άνρου και αληθινου πατριώτου. Τόν κ. Βενιζέλον υπεδέχθη ό Βασιλεύς Άλέξανδρος.

Ο νεαρός Μονάρχης άνέπνευσε και αυτός τα άγνά μυρά της Έλληνικής αυτοθυσίας και από την πολεμικήν ζωήν, και από το ακατάβλητο σθένος του Έλληνικού πατριωτισμού ήρήσθη την πίστιν προς το ιστορικόν μέλλον της πατρίδος μας.

Τό μέτωπο ό έδοιήθη από ίαγάς. Ήσαν αϊ ίαγάι της χαράς, του πανηγυρισμοού. Έσυμβόλιζαν την αίωνιαν άνοισιν της έθνικής ζωής που κατεργάεται οίόμερον ό Έλλην σπηνιώτης στο Μακεδονικά έδάφη.

Αϊ Άθήναι άπεδέχθησαν με ιδιαιτέρην χαράν τον άρχιστράτηγον των συμμάχων της Μακεδονίας στρατευμάτων Στρατηγόν κ. Γκυγιωμα.

Ότι προέρχεται και ότι

Ο Κ. ΓΚΥΓΙΩΜΑ άνήκει σπην Γαλλία εινε

Από. Την Γαλλικήν Σημαϊαν ό Έλληνικός Λαός την χαριετίζει όπως και την ιδική του. Τους ήρωας της Γαλλίας, τους υπερόχους υπερασπιστάς της τιμής της, τους δημιουργούς της δόξης της, όπως ό φιλοξενηθείς άρχιστράτηγος κ. Γκυγιωμα, τους περιβάλλει με την λατρείαν, με την άφοσίωσιν έκεινην που αίσθάνεται την άνάγκην να επιδειξη διά τους ιδικούς του ήρωας, διά τους ιδικούς του υπερασπιστάς.

Είναι ευνόητον, εν τούτοις περιπτώσει με ποτον έθνουσιασμόν, με ποτάν έγκαριδιότητα, με ποτάν συναισθήματα άγάπης υπεδέχθημεν τον ένδοξον Γάλλον Στρατηγόν ό όποιος άντιπροσωπεύων την Γαλλίαν συμβόλιζει και την ένωσιν της μικράς Ελλάδος μετá των μεγάλων φίλων της.

Ο κ. Κ. Μελάς, ό Βουλευτής των Ίωνινών και Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλεως μας άνέλαβε μετ' άλλων συμπολιτών μας την πρωτοβουλίαν προς σύστασιν Συν

ΣΥΝΕΣΣΜΟΣ ΨΗΡ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η πατριωτική πρωτοβουλία του κ. Μελά εινε πρόθυμον άρωγόν τον κ. Βενιζέλον πρωτοστατήσαντα κατά την πρώτην συνεδρίασιν των αρχικών ίδρυτον. Κατά ταύτην επέθησαν αϊ δάσεις του μεγίστης χρησιμότητος Σωματείου τουτου και μαζή με τας πρακτικιάς αποφάσεις των ίδρυτον, έφ' ών ό εός Άρχηγός των φιλελευθέρων επέθεσε την σφραγίδα της ενισχύσεώς του, ελήφθησαν όλα τα υλικά και ήθικά μέσα διά να επιτευχθή ό ευγενικός σκοπος του νέου Σωματείου.

Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι το παράδειγμα του ευγενικου άρχηγου μας και του γενναιωδору κ. Κυριακίδου την δωρεάν ή έπακολούθηση πρόθυμος και ταχεία ή υποστήριξις της Έλλ. Κοινωνίας.

Ο Ύπουργός της Σγκωνινίας κ. Παπαναστασίου, ένας από τους πολιτικούς της νεωτέρας άντιλήψεως, της θετικής εργασίας και ήτης ασφαλούς κρίσεως έπεσεσφέθη την Άρχαϊάν

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ και την Λακεδαίμονα. Έβρεν ευκαιρίαν έπεφυγμένοις από τους λαούς των Έπαρχιών αυτών να

επιδείξη ήλην την ευγένειαν του χαρακτήρος, την δαθόνισιν των στοχασιών, την αγνότητα της ιδεολογίας, την σταθερότητα του φρονήματος, την πίστιν προς την πολιτικήν του εκλεκτου άρχηγου μας.

Επιλεκτον μέλος του Ύπουργικου Συμβουλίου, με συναρπαξέουσαν εύγλωττίαν, με πλοστον επηχειρημάτων, με άφθονια γνώσεων εκήρυσεν το Έδαγγελιον του όρθολογισμού και υπηρέτησε διά μίαν άκόμη φοράν τα υψιστα έθνικά συμφέροντα, που από στιγμής εις στιγμήν διακυβεύονται υπονομευόμενα από την τυφλωσιν και τον φαντισμόν των Ύποελλήνων.

Η άρρώστια του κέρδους που προσέβαλε τα ενενηντα εννά εκκοστá των Άθηνάων έβριάν άφορημ ή λείψη κάθε σεασμός προς το ίερον δένδρον της

Άθηνάς Ο αιωνόβιος

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΩΝΟΣ

λαϊών της Άτικής συντρίβαται, διατεμαχίζεται, κατακόπεται, μεταβάλλεται εις οκάδας ξύλων που ακριβοπληρώνει ό Αθηναϊκός καταναλωτής, είτε φούρνιαρης, είτε έργοστασιάρχης λέγεται. Η άπηνης αυή λεηλασία της Έλλάς μέσα στας Άθήνας, δίνει ιδέα της άλλης καταστροφής που ύπέστη το δένδρον στας πικράς αυτás ήμέρας που διερχόμεθα.

Είναι αλήθεια ότι αϊ σημεριναί συνθήκαι της ζωής δέν επιτρέπον διασταγμούς και άμφιταλαντεύσεις, αλλά ή κάθε πράγμα υπάρχει και το έριον. Εκεί ας σταματήση ή άπληστεια, και πρό αυτου οι άρμόδιοι ύφειλλον να λάβουν τα μέτρα τους.

Ο επίλεκτός λογογράφος, ό υπέροχος λαζετυής γλωσσολογικόν μορφών, ό γνωρίζων μέσα σπην λιτή του φάρος να παρεμβάλλη μία μεγαλειώδη έξαρσιν, ό χαράντης εικών των έγγύλων των βαθείά το μαυλό και την ψυχγή, ό έμπνευσμένος από την δύναμιν της ζωής, της πάλης και από κάθε γενναίο συναίσθημα κ. Παππαντωνίου εις σειράν δημοσιευμάτων του, εις διαφόρους έφημερήδας, έσκόρπισιν άφειδέστατα έντυπώσεις από το μέτωπο.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Από τα χώματα, και τους λόφους, και της φάραγγος και της πλαγιές της Μακεδονίας άπεκόμισσε χιλίων ειδόν εύμορφιές που μόνον ένας Παππαντωνίου είναι ικανός τα ύμνηση, να ψάλλη, να έξωρασίση.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ανάλαβε την άντιπροεδρεία του Ύπουργικου Συμβουλίου ό κ. Ρεπουλις άποσπρηθεις εκ του Ύπουργιου των Έσωτερικόν.

Ο κ. Ραυτιζάν διωρίσθη Ύπουργός των Έσωτερικόν.

Επίσης παραιτηθέντος του κ. Έμπερικού διωρίσθη ύπουργός του Έπιστολισμοό ό κ. Βουρολύμης

Βουλευτής Άχαϊάς και Ήλιδος.

Η έλλογή του κ. Βουρολύμη έπεκροτήθη παρ' όλων.

Ύφυπουργός του Ύπουργιου των στρατιωτικόν

διωρίσθη ό κ. Γρίβας πολιτευτής Αίτωλοακαρνανίας. Συνεληγθη ό πρώην Πρωθυπουργός της Γαλλίας κ. Καριώ.

Ο Ήγεμόν της Άλβανίας Έσοτι Πασσάς προερχόμενος εκ Παρισίων διήλθε της πόλεως μας μεταβαίνων εις Θεσσαλονίκην.

Η Βουλή συνεκλήθη εντός του Ιανουαριου. λόγω έμοσι της στάσεως της Λαμίας έματαιώθη ή σύγκλησις διά τον επόμενον μήνα.

Η φιλελληνης Κυρία Μαίρη Χουόντερ εις την άκάματον δρασιν της όποιας περιεργόμενης τας πόλεις της Ελλάδος και όμιλούσης, όφελεται ή συλλογή Ικανόν ποσών διατιθεμένων διά του Ύπουργιου της Περιβάλλουσας όπερ οικουγενοίων των υπό τα ύπλα άνδρων και θυμάτων του πολέμου, άπέστειλεν εσγνάμει και έτέρως 2764 δραχμάς, προΐον διαλέξεως αυτής εν Μεσολογγίω, τας όποιας ό Ύπουργός της Περιβάλλουσας διά του Διευθυντου του Ύπουργιου κ. Ήλια Μελοσουργου διεδίδασεν εις τον εν Καλλιθέα Νηπιστροφειον θυμάτων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΤΑΧΥΔΡ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

- Γίνονται δεκταί διά το στρατεύμα
- 1) Άτελεις έπιστολαί μέχρις 20 γραμμαριών. Αϊ πέραν του όδρους τουτου έπιστολαί ύπόκείνται εις τα νόμιμα τέλη.
- 2) Άτελή ταχυδρομικά δέματα μέχρι: δύο χιλιωγράμμων. Πέραν του όδρους τουτου δέματα δέν γίνονται δεκτά.
- 3) Άτελεις ταχυδρομική έπιταγαί μέχρι ποσού 25 δραχμών. Έκδοσις έπιταγών πέραν του ποσού τουτου δέν επιτρέπεται.

Η κατάθεσις διά το στρατεύμα άλληλογραφίας και των ταχυδρομικόν δεμάτων ως και ή εκδοσις των ταχυδρομικόν έπιταγών, θα ένεργηται εις τα πολιτικά γραφεία. Έξαιρητικώς εν Άθήναις τα ταχυδρομικά δέματα θα καταθενται μόνον εις το Κεντρικόν ταχυδρομειον.

Συνεπώς το κοινόν εις ουδεμίαν άμεισον συνάφειαν θα έργηται με τα στρατιωτικά ταχυδρομεία.

Η προς τους στρατιωτικούς εν γένει άπευθυνομένη άλληλογραφία δέν να φέρη εν ή επιγραφη ή μεγάλησι γραμμασις.

- 1) Τό όνοματεπώνυμον του παραλήπτου,
- 2) Τόν βαθμόν αυτου.
- 3) Τό σύνταγμα και τον λόγον ή σχηματισμόν, εν ω ύπηρετεί αυτος, και
- 4) Τον αριθμόν του ταχ. τομέως του προορισμοό.

Απαγορεύεται ή έπι της επιγραφής άνικατάστασις του αριθμοό του ταχυδρομικου τομέως διά του τόπου της διακομής του παραλήπτου.

Η άναγραφη του όνοματεπωνυμου και της διευθύνσεως των άποσταλέων είναι ύποχρεωτική.

Συνιστάται εις τους άποστολείς ή εθαναγνώστως σύνταξις του περιεχομένου των έπιστολών, καθ' ότι δυσαναγνώστως γεγραμμένα τοιαυτα δέν θα διαβιβάζονται εις τον προορισμόν των.

(Έκ του Ύπουργιου της Συγκοινωνίας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν προσφύγων ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχούς Δευτέρας 15ης τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου θὰ ἀρχίσωσι λειτουργοῦντα 3 λαϊκὰ ἱατρεία ἐν ἐν τῇ συνοικίᾳ Παγκρατίου ἐν ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγ. Φιλίππου καὶ ἐν ἑτερον ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Δανιήλ. Εἰς τὰ ἱατρεία ταῦτα δέον νὰ προσέρχωνται οἱ πρόσφυγες οἱ ἔχοντες ἀνάγκη ἱατρικῆς περιθάλψεως, ὅπως ἐξετάζονται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν πρόσφύγων ἱατρῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς ρηθείσης ἀνωτέρω χρονολογίας θὰ ἐγκαιροποιῶσιν εἰς τὰ ἱατρεία.

Τὰς συνταγὰς τῶν οἱ πρόσφυγες θὰ ἐκτελῶσιν ἀπὸ τῆς ρηθείσης χρονολογίας καὶ ἐφεξῆς μόνον εἰς τὸ συσταθὲν λαϊκὸν φαρμακεῖον παρὰ τὸν κήπον τοῦ Κλαυθμβῶνος (ἐναντι Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν).

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Κατεσχέθη εἰς χεῖρας τῆς Πηνελόπης Νότα κατοικοῦ Ἀθηνῶν προσφυγικῆν βιβλιάριον ἐπ' ὄνοματι τρίτου ὕπερ αὐτῆ, ἐξεμεταλλεύτο καὶ ἐπληρώθη πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας Ἑλληνικάς Ἐφημερίδας

Παρατηρήσαντες ὅτι πολλὰ τῶν ἐφημερίδων ὑπεβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δικαιολογητικὰ πρὸς πληρωμὴν ἀντιτίμου διαφόρων δημοσιεύσεων ἄς καταχωρῶσι λαμβάνουσαι ταύτας ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων ἄνευ πρὸς τοῦτο ἐγκρίσεως ἡμῶν, παρακκλῶμεν ὅπως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας ταύτης αἱ διάφοροι ἐφημερίδες καταχωρῶσιν τότε μόνον τὰ διάφορα ἀνακοιτωθέντα τοῦ Ὑπουργείου ὁπόταν λαμβάνουσιν ἐγγράφον πρὸς τοῦτο ἐντολὴν ἢν δέον νὰ ἐπισυναπίσωσιν εἰς τὰ ὑποβαλλόμενα ἐκάστοτε δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ἐντάλματος καθὼς τὸ λογιστήριον δὲν ἐγκρίνει ἄνευ τῶν ἀπαραρτήτων δικαιολογητικῶν οἰανδήποτε τοιαύτης φύσεως δαπάνη.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. Στιμος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως ἑὶς ἐπὶ τὰς θηλαζούσας πρόσφυγας μητέρας θὰ χορηγηθῆναι δωρεὰν τροφὴν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦτο ἱδρυθέντα τρία διανεμητήρια τῶν οἰκονομικῶν συσσιτίων. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἀποταθῶσι αὐταὶ εἰς ταῦτα, κείμενα ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Φιλίππου, ἐν τῇ συνοικίᾳ Παγκρατίου καὶ ἐν ἑτερον ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Δανιήλ, ὅπως λάθωσιν ὁδηγίας διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ λαμβάνωσι τὴν τροφὴν τῶν. Ἐπίσης καὶ πάντες οἱ ἄποροι πρόσφυγες δύνανται νὰ ζητήσιν τροφὴν ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συσσιτίων ἐναντι καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς.

(Ἐκ τοῦ τιμῆ. τῶν πρόσφύγων τοῦ Ὑπ. Περιθάλψεως)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Περιθάλψεως ἱδρυσεν ἐν τῇ Νοσοκομίᾳ ἢ «Σωτηρία» τμήμα πενήτηκοντα (50) κλινῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς φυματικούς στρατιώτας τοὺς προσβληθέντας ἐν τῇ στρατῷ πρὸς δωρεὰν νοσηρίαν τῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀποτεινῶνται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως πρὸς εἰσαγγελίῃν τῶν εἰς τὸ ρηθὲν ὡς ἀνω Νοσοκομείδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γενόμενης ἐξελέξεως τῶν βιβλιάριων τῶν περιθάλψουσαν οἰκογενειῶν τῶν υπηρετούντων ἀνδρῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῶ ὑπὸ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως παρακαλοῦνται ὅσαι περιθάλψουχοι οἰκογένεια στρατιωτῶν ἡλαξάν κατοικίαν νὰ σπεύσωσι νὰ δηλώσωσι τοῦτα εἰς τὸ παράταγμα τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως (ὁδὸς Βουκουρεστίου 92) περὶ ὥραν 4—5 μ. μ. καθόσον μὴ εὐρισκόμενα εἰς τὴν ὀδηλωθεῖσαν κατοικίαν τῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐπιθεωρητῶν. Θὰ διατρέξουν τὸν κίνδυνον νὰ ἴδουν διακοπτόμενον τὸ χορηγούμενον αὐταῖς ἐπίδομα.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Διὰ τὰς περιθάλψουχους οἰκογενείας στρατιωτῶν

Κάθε οἰκογένεια, ὅταν ἀλλάσῃ κατοικίαν καὶ μετοικῆ εἰς ἄλλην ἐνορίαν ἄλλης Ἐπιτροπῆς τῆς αὐτῆς πόλεως, (καὶ ὅπως τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) ἢ εἰς περιφέρειαν ἄλλης Νομαρχίας, πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο καὶ εἰς τὰς δύο Ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ γίνῃ εἰς τὸ μακρόν ἢ ἀναγκαῖα μεταφορά εἰς τὴν νέαν ἐνορίαν, ὅπως ἐφεξῆς θὰ πληρωθῶσι μὴ ἐπιτροπεύμενης τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς πληρωμῆς οὗ τῆς Παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ βιβλιάριον κροτεῖται πάντοτε εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς χεῖρας ἄλλου τινός, οὔτε τοῦ στρατιώτου, οὔτε μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὅποια μόνον δικαίωμα ἔχει νὰ ζητῇ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ βιβλιάριου, καὶ οὐχὶ νὰ κρατῇ διαρκῶς αὐτό.

Αἱ περιθάλψουχοι οἰκογένεια τῶν στρατιωτῶν δὲν ὑποχρεοῦνται οὐδὲ ἐπιτρέπεται δι' οἰονδήποτε λόγον, οὐδὲ ὑπὸ τῶσαν ὄρωρον νὰ ἀφίνωσι ποσοτάν τι οὔτε εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, οὔτε εἰς ἄλλον τινὰ, διότι καὶ τὸ ἐλάχιστον εἶναι ἄδικος στέρσις τῆς ἀπόρου οἰκογενείας τοῦ στρατιώτου.

Τὸ ἐπίδομα πρέπει νὰ εισπράττειται ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν τῆς οἰκογενείας, (οὐχὺςον ἢ πατέρα ἢ μητέρα κ. λ. π.), οὐδέποτε δὲ ἀπὸ τὸν στρατιώτην.

Τὰ ἀνωτέρω μέτρα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀφορῶνται αὐτὸ τὸ συμφέρον τῶν περιθάλψουχων οἰκογενειῶν, πρέπει νὰ τηροῦνται ἀκριβῶς ὑπὸ τούτων, καὶ ὅταν αὐταὶ συναντῶσι προσκόμματα νὰ προσέλθουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως (ὁδὸς Βουκουρεστίου 92) περὶ ὥραν 4—5 μ. μ. πρὸς ἐκφορῶσιν τοῦ παραπάνου τῶν.

(Ἐκ τοῦ Ὑπ. Περιθάλψεως)

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Όλοκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια		35
Τέταρτον σελίδος		20
Ὅγδον		12

Διὰ χῶρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογαι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδικίται συμφωνία.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΔΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος	Φρ.	3.00
Β'.		2.00
Γ'.		1.50
Η ΓΚΟΥΡΑΙΔΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα ἕξ ὑπερπετακοσίων σελίδων		5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Β. ξανθινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΗΘΥΛΙΑ Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραματικὸν μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
ΟΤΑΝ ΛΕΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικὸν τρί- πρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς

Σειρά τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. Η. καὶ Θ. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μερς πρὸς 25 φρ. ἐκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ 'ΜΟΥΣΙΚΗΣ,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ"

13—15 Στοά Ἀρσακίου

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανεῖς δόσεις ἐκ δρ. 40

"Όλα τὰ τραγούδια ἄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἄλλα τὰ νεώτερα succès.

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.